

Her kommer de forventninger, vi fandt frem til, når det gælder om at være 'medlem af BaptistKirken'.

Som ledelse forventer vi, 1) at jeres menighed deltager i fællesskabet, dvs. møder frem, er nærværende. Vi forventer, 2) at samtalen er vores vigtigste redskab til at opnå vores mål, dvs. vi lytter til hinanden, taler sammen. Vi forventer, 3) at alle bidrager til den fælles husholdning efter evne; dvs. ingen kører på frihjul. Vi forventer, 4) at vi forsøger at hjælpe og støtte hinanden, dvs. at vi har taleret i hinandens liv med henblik på at rette op på hinandens skævheder. Vi forventer, 5) at alle efter bedste evne vil være med til at præge fællesskabets liv og virke. Og endelig forventer vi, 6) at vi alle deltager i forbønnen, når det gælder fælles mission. Hvad var det, vi fandt frem til? Som ledelse har vi de samme forventninger til BaptistKirkens medlemmer – dvs. til jer som menigheder – som I derhjemme i menigheden har til medlemmerne i jeres lokale menighed. Er det underligt? Nej, det synes jeg ikke. Ingen af os ønsker, at noget 'medlem' lever passivt eller er inaktivt med i fællesskabet – hverken lokalt derhjemme eller nationalt i BaptistKirken. Det er ikke overraskende, at forventningerne er de samme lokalt hos jer og nationalt hos os i BiD, fordi vi begge steder bygger på den samme bibelske tanke: At vi – om end på to forskellige planer – er 'med-lem på Kristi legeme'. Som ledelse ønsker vi, at det er en sådan forståelse af fællesskabet, der breder sig – derhjemme hos jer i de lokale menigheder og her hos os i BaptistKirken.

Jeg er overrasket over, hvor forskellige de førte samtaler har været. Men sådan må det være, fordi menighederne er forskellige. Samtidigt har det også været berigende at opleve, at midt i mangfoldigheden findes der en enhed – en enhed, der viser sig i viljen til at tjene Kirkens Herre i de mennesker, vi møder på hvert vores sted. Hvis vores besøg har bidraget hertil, er der god grund til glæde! Er det for høje forventninger at have, at 'medlemmer på Kristi legeme' i begge sammenhænge udviser denne seksfoldige adfærd? Det synes jeg ikke, det er!

Bent Hylleberg

Dåb er måske menighedens største begivenhed, en glæde for den døbte, familie og venner, og en glæde for menigheden. Sådan en dag oplevede vi d. 5. juni, hvor Andreas Emmering blev døbt og blev optaget som medlem af vores menighed. En dejlig dag med mange mennesker i kirken. Et stort tillykke og Guds velsignelse til Andreas med hans beslutning, og et stort tillykke til menigheden med et nyt medlem.

